

Ik lig op de vloer van de woonkamer. Handen achter me vastgebonden, op de vloer bloed dat uit de achterkant van mijn hoofd gutst. Vijf donkere mannen slaan om de beurt tegen mijn schedel met een groot kapmes, een panga. 'Take all you want and go away', zeg ik rustig tussen de klappen door. Spullen zijn maar spullen, dus neem alles maar mee en laat ons met rust. Het maakt de mannen alleen maar kwader. 'Shut up, woman', snauwt de grootste terwijl hij mij weer een klap geeft. Ouder dan 27 is hij niet. Van top tot teen gekleed in het zwart. Door de gaten in zijn bivakmuts zie ik zijn bruine met bloed doorlopen ogen. Afwezig en gevoelloos staart hij voor zich uit als hij tegen me schreeuwt en slaat. Nyaope drugs waarschijnlijk, je wordt er kil en afstandelijk van. Ideaal in een situatie als deze.

William zit in een hoek onder de trap, ongetwijfeld te trillen van de angst. Hij ziet niets, want even daarvoor hebben de mannen een deken over hem heen gegoooid. William durft geen kant op, weet niet wat hem overkomt. Mijn lieve vriend, die nog geen mug durft dood te slaan. Tien minuten eerder zaten we nog niets vermoedend een wijntje te drinken aan de rand van mijn zwembad, zoals vrijwel iedere vrijdagmiddag. William, my best girlfriend, had zijn kleine koelbox weer goed gevuld. Toen ik even naar binnen ging om een ander muziekje op te zetten, kreeg ik plots iets tegen mijn slaap gedrukt. Een gun. Ik schrok me kapot en in een reflex piste ik direct in mijn broek. Nog vier mannen kwamen tevoorschijn, werkten me tegen de grond en begonnen op me in te trappen en te slaan. Dat gaat nu al minutenlang zo door. Alsof ik in een slechte film ben beland. 'Who is upstairs?', vraagt de grote vent, duidelijk de leider van het clubje bivakmutsen. 'Ehm, my husband', zeg ik aarzelend. Drie mannen stormen de trap op, de twee anderen blijven bij William en mij. Godver, waarom zeg ik nou dat Peet boven is? Ik had beter kunnen zeggen dat er op de overloop zes gewapende mannen klaar zitten om hen een lesje te leren. Misschien zou dat ze afschrikken. Te laat. Peet ligt net een half uurtje op bed, omdat hij niet zo lekker is. Een keertje vroeg naar bed, in zijn streepjes onderbroek en t-shirt van Jan van Riebeeck. Dan hoor ik Peet gillen. Peet, mijn lieve, lieve Peet.